

اندرز بهزاد فرخ فیروز

گفتاری برسم سرآغاز

ترجمه ایکه در زیر بنظر خواشند گان محترم میرسد از یک متن پهلوی است که عنوان آن «اندرز بهزاد فرخ فیروز» است، اندرزنامه در زبان پهلوی عنوانی است که بجند قطعه بزرگ و کوچک داده شده است، بیشتر این اندرزها منسوب به پادشاهان و وزیران و پیشوایان مذهبی و دانشمندان است، از آن جمله اند «کارنامه اردشیر با بکان» و «اندرزنامه بزرگ‌کهر حکیم» و «اندرزنامه آدریا مهر اسپند» و متن حاضر وغیره.

این ترجمه از روی متن کتاب «اندرزنامه پهلوی» تألیف دستور خدایار دستور شهریار ایرانی است، کتاب نامبرده در بیمهی در سال ۱۸۹۹ میلادی بچاپ رسیده است.

در این ترجمه، بنا بر وسیله‌گشگی کوشش فراوان رفته است که نزدیکترین واژه‌فارسی ایکه با واژه پهلوی در متن خویشی دارد بکار برده شود و نیز سعی شده است که عبارت ترجمه بهمان شبوة جمله در زبان پهلوی نموده شود، برای فهم جملات و روشن شدن مطلب و درست بودن جملات از نظر دستور زبان فارسی به پیروی از زبان فارسی امروز گاهی واژه‌ای بجمله افزوده شده که این گونه واژه‌ها در قلاب جای دارد و ضمناً بسیاری از واژه‌ها را با همان شکل و صورت پهلوی که در کتب متقدمین بکار برده شده در اینجا نیز آورده‌ایم اما هر گاه واژه‌ای نامنوس بنظر رسیده معادل آن در پرانتز (=) آورده شده است.

امید است که ترجمه این نمونه‌های کوچک پهلوی جوانان ما را برانگیزد تا بیشتر بدانستن زبان پهلوی رغبت نمایند و برای آنچه خود دارند دست نیاز بسوی بیگانگان نبرند و بکوشند تا از این راه زبان پارسی را غنی‌تر سازند. «متوجه»

اینک برگردانیده اندرزها:

پنام پزدان

- بهزاد فرخ فیروز راست گفتار فرزانه گفت کم (= که من) آزمودم، خرد(برای) کنش (= عمل، کردار) مینوی (= جهان دیگر) خوبست. (زیرا) هر چیز در گیتی (= جهان‌مادی) به بخت است.

- ۲- اوی (= آن که) پر خرد همیشه در آسایش [است]. اوی (= آن که)
دش خرد (= زشت خرد، بد خرد) همیشه بر نج [است].
- ۳- دو کس اند کشان (= که او شان را) از کنش (= عمل، کردار) خویش
آسانی [بهره است] یکی آنکه گزیدار و یکی آنکه بد خرد.
- ۴- آن گزیدار از خرد کش (= که او را) [بهره] هست، آن بد خرد از
هوش کش (= که او را) در تن نیست.
- ۵- دو کس اند دانای گزیدار افزارمند (= توانا و باقدرت). دستور (= وزیر
یا پیشوای دین)، خرد دستور (دانشمند و دانا) که خواسته ندارد [و] دین افزارمند که
[بپیچ چیز] آزده نمیشود.
- ۶- دو کس اند بیمار نیازان (= نیاز و مستمند) که بخویشتن مستمند و مستمار
[هستند].
- ۷- . . . . . باتُخشا (= کوشما، ساعی) باشد و کرفه (= عمل نیک، ثواب)
اندوزید و از خویشکاری نگردد تا بهره ور شوید از بخت.
- ۸- بخویشتن گستاخ مباشد و به کمترین گناه [ورزیدن] ناخوشنود [باشد]
وبه افزار بلندترین (= دستگاه بزرگی) همگرائید (= میل مکنید و آزومند مباشد).
- ۹- به افزار [دیگر] کس کار مکنید.
- ۱۰- اشگهانی (= کاهله و سستی) بخت را به کمشن مشمارید.
- ۱۱- بسود تُخشا (= کوشما، ساعی) باشد و به بخت گستاخ [که] همانا به
بخت [نیک کامه شوید].
- ۱۲- چه من آزمودم که هر بدی از دام^۱ بردن از خرد فراخی و فریاد هشنه
[مد] [بهره شود].
- ۱۳- چه مرد با فرار (= بزرگی) از خود [رسد] و از شگفت ترین بلا
این کلمه بدرستی خوانده نمیشود و شاید «دتم» خوانده شود بمفهوم نزدیکتر باشد.

راهی یا بد .

۱۴- خرد داشتار پناه جان [است] ، خرد بوختار (=نجات دهنده) فریادرس تن [است] .

۱۵- آمده است که در توانایی خرد به و نیز در کم مالی (=فقر، نداری) خرد پاسبان و نگهبان [است] .

۱۶- اینجا بیاری خرد به (یعنی در اینجا برای یاری خرد بهتر است) ، در آنجا به پشت و پناه خرد پاسبان تر (یعنی در آنجا برای پشت و پناه خرد پاسبان تر است).

۱۷- افزار بخرد پاینده تر [است] .

۱۸- نام پیرائی از خرد [است] .

۱۹- رادی (=جوانمردی) از خرد [است] .

۲۰- فریادرسندۀ تر خرد [است] .

۲۱- دوده (=خانواده، خانمان) افروز شنی (=نام نیک حاصل کردن) از خرد [است] .

۲۲- دین یاور (=یاری دهنده دین) تُخشاتر (=کوشاتر، ساعی تر) داشت خرد را استائیده تر پیمان (=یعنی کسی که بیاوری دین تُخشا است بیشتر سزاوار ستودن است تا که خردمند است).

۲۳- پیدا تر خرد - دانش خرد را کاری تر [است] .

۲۴- چه هر کس (=که او) را خرد است هوورز (=نیکوورز، ثواب کار) چه هر کار نیک [از] بن (=ریشه واصل) بخرد یافت شود.

۲۵- چه هر که در زمان (=روزگار) صد سال بزید (=زندگی کند) با آخر برآ پل رسد. (یعنی آدمی اگر صد سال نیز زندگی کند سرانجامش مرگ و رسیدن به چینود پل است).

۲۶- انگار که [مرا] دوده (=خانواده) توانا باشد [چون] از من جدا و

- دور شوند، مرا چه سود که انباز من خاک و کرم‌اند، شوی زن خویش رانیز همراه نباشد.
- ۲۷ - چه دانا کار به بن (= اصل وریشه) داند، دژ آگاه (= بدآگاه) به سر (= انجام و آخر) شناسد.
- ۲۸ - چه [چون] که [تن] پرا کنده شد و کالبد شکست و جان از تن فراموش بشد، کار از کار برخاست و کالبد بی بر (= بی‌ثمر، بی‌فایده) بماند [و] قوه ادراک بشد از کالبد کار رنجور بشود.
- ۲۹ - کور از مان رسد، پس چشم دوزد که از خواب نخیزد [و] دل که درو آمد نه جنید [و] و دست که شکست نروید [و] پا که شکست نرود.
- ۳۰ - ستور که آمد جدا [از] بار نرود، بخت که آمد سپوختن نشاید.
- ۳۱ - اکنون تن بگاهان (= قابوت) و نسا (= لاسه) بخدمستان (= گورستان) شود (= رود).
- ۳۲ - اینکه دوده بدوه آمیزد.
- ۳۳ - مال و ثروت فرمان به خدای (= سردار و سرور و بزرگ) دیگر رود - زن شوی بمنش گیرد و خواسته نیز بخواسته دار (= ثروتمند، دولتمند) رود.
- ۳۴ - جان یکتا و تن تنها، [و] نسا بجای خویش، سگ و مرغ به همیمالی در نشینند.
- ۳۵ - هم‌مهر و هم‌کهتر و هم‌خدا (= سردار و بزرگ و سرور) و هم‌بنده و درویش و آزادمردان و فرزانگان با آنجا آیند.
- ۳۶ - از فرمان آزادمردان و فرمان و حکم خوب [کسیکه] نافرمانی کرد بهینو، چون آن‌پسری [است] که از فرمان پدر نافرمانی کند.
- ۳۷ - فراز روود و راه به چینود پل (= پل صراط) بلند گذارند و هر چه تن ورزیده است روان بیند.
- فرجامید (= پایان یافت) بدروود و شادی و رامشن.

TRANSLITERATION

HANDURJ-Ē-WEHZAT FARXAV FIROZ

Pat Nām-ē Yazdān

1— Wehzāt Farxav Firōz ē rāst gūftār ē farzānak gūft, kūm āzmūt ham, xrat weh mīnūk kūnēšn ē gīty har čīž ē pat baxt. estet.

2— Oī por xrat hamīšak āsān, oī ē dōšxrat hamīšak pat ranj.

3— Dō homand hanšan hačxēš kūnēšn āsān, aēvak hān ē vačītār ût aēvak hān ē vat-xrat.

4— Hān ē vačītār hač xrat ziš hast, hān ē vat - xrat hač hūš ziš pat tan nīst.

5— Dō homand dānāk ē vačītār ē afzārhomand dastūbar ē xrat dastūbar ka nē xāstak dēn afzārhomand ka nē āzūrtam.

6— Dō homand vimār ē niāzān kē pat xēstan mostkar ût sthambak .....

7— Apāk toxšāk bēt ût karfak handožit ût hač xēškārih bē nē vartēt gatvar bē pat baxt.

8— Pat xēstan ē vastāxān nē bēt ût pat vasēntūm venās a-xarsand ût pat apartūm avzār aēt nē grāenēt.

9— Pat avzār (ē) kas kār nē konēt.

10— Ašgahānihbaxt rāē bē konēšn nē amārēnēt.

11— Pat sūt tūxšāk večītār ût pat baxt vastāx homānāk hokāmak pat baxt.

12— čem āzmūt har vat hač dām hamāk būrtan hač xrat frāxih ût friātahašn hač xrat.

13— čē mart ē mas afrāz hač xrat nēhēt ût hač škaftūm hūrēsp xrat būzīnēt.

- 14— Xrat dāštār pānak ē jān, xrat büxtār ūt friātak ē tan.
- 15— Rasand andar tūbāníkīh xrat vēh ūt pūn̄j (?) kēm hērīh xrat pānaktar.
- 16— Aētār pat adyārīh ē xrat vēh ānōē pat pūštpanāih xrat pānaktar.
- 17— Avzār pat xrat pātyāvandtar.
- 18— Nām pīräik hač xrat.
- 19— Rātihpāt xrat.
- 20— Friātašniktar xrat.
- 21— Dūtak afrūzišnih avzār xrat vēstünēt.
- 22— Dēn adyārīh toxšíktar rāe dānēšn xrat rāe šāestaktar patmān.
- 23— Pītāktar xrat dānēšn xrat rāe kāriktar.
- 24— Cē har kēš xrat aēt hovarj aēt, če har kēš xrat aēt xāstakč aēt, če har kār nīvak būn pat xrat vēstünēt.
- 25— če har kē andar anbām ka sat sāl zīvēst bē pasič rasēt rās oē pohl.
- 26— Angār kū dūtak tūbāník bē ka hač mēn apār bēt, mēn če sūt azra(?)kerm andüxt ē vas ambārak šūi zan ē xēš rāe.
- 27— čē dānāk pat būn kār dānēt, dōš-ākās pat sar dānēt.
- 28— če ka vašūft ūt kālpūt škast jānč hač tan farmošt bē šot kārūkār hač kār axāst ūt kālpūt apībār bē mānēt kērāk šot hač kālpūt kart ranjür šot.
- 29— kē zamān ôdūxt čašm hān ē xāp gīrifit ē nē xījít, hān dārt mat ē nē jombīnēt, dast hān ē škast ē nē rost ūt pāe hān škast nē raset.
- 30— Sūr mat jvīt bār nē šāvet, baxt mat spūxtan nē šāyēt.
- 31— Knū tan pat pat gāsāník ūt nīsā pat daxmakstān ēstēt.
- 32— ēn kū dūtak oē tan ē dūtak gūmējēt.
- 33— Hēr ūt farmān oē xātāē tanē šavēt, zan šūi pat mēnēšnih gīret ūt xāstakč xāstakdār āītē.

34— Jān aēvatāk ūt tan tanīhā nīsa pat gīvāk ē xēš, sag ūt vāē pat hamīmālih andar nēshēst.

35— Ham mas ūt ham kas ūt ham xatāe ūt ham bavandak, daryūš, martum ūt āzāt martān frūtarīč mart pat ūt mān āiē.

36— Hač farmān āzāt martān paskūnd ūt vačīr ē āzīr bē andar ūt mainōi vatārīnd čēgūn hān pūs ē kē hač pītar vartak kūnand.

37— Frāj ūt vatāry ē dō ras sar rasēnd čīnvat pohol bōland, har čē tan varjīt ēstēt rowān vīnēt.

Erajaft pat drūt ūt šatīh ūt rāmēšn.

THE END

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی